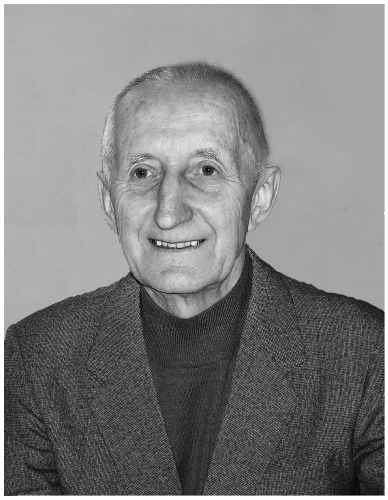

Ярослав Йосипович Бурак
(15.03.1931 – 15.06.2011)

Західний науковий центр НАН України і МОНМС, Відділення математики НАН України та Інститут прикладних проблем механіки і математики ім. Я. С. Підстригача НАН України, широкі кола наукової громадськості з глибоким сумом сповіщають, що 15 червня 2011 року перестало битися серце видатного вченого, педагога та організатора науки, член-кореспондента НАН України, професора, вірного сина України та визначної особистості Ярослава Йосиповича БУРАКА, який народився 1931 року на Львівщині в селі Підгородне Золочівського району. Після навчання у школі у важкі повоєнні роки, закінчення Львівського державного університету імені Івана Франка та аспірантури Львівського політехнічного інституту, починаючи з 1953 року, він нерозривно пов'язав свій життєвий шлях з Національною академією наук України. Він досягнув яскравих творчих наукових успіхів спочатку у Фізико-механічному інституті ім. Г. В. Карпенка, згодом в Інституті прикладних проблем механіки і математики ім. Я. С. Підстригача та його Центрі математичного моделювання, науковим керівником якого він був до останніх днів життя, отримав високе визнання як визначний педагог на кафедрі прикладної математики Національного університету «Львівська політехніка».

На розвиток української науки Я. Й. Бурак віддав понад півсторіччя свого життя, створивши науковий доробок, який складає 14 монографій і 450 наукових праць. Усе, що виходило з-під його пера, відзначалося новизною та оригінальністю, викликало жваву дискусію, стимулювало розвиток подальших досліджень, які внесли вагомий внесок у поступ сучасної механіки суцільного середовища та термодинаміки нерівноважних процесів.

Його глибокі теоретичні дослідження у галузі механіки та теорії оптимізації процесів знайшли застосування в інженерній практиці, зокрема, в розробленні методів локальної термообробки й оптимізації режимів зварювання діючих трубопроводів, у технологіях виготовлення електронно-променевих приладів тощо.

Я. Й. Бурак створив наукову школу з континуально-термодинамічного моделювання та оптимізації нелінійних локально нерівноважних систем, в межах якої сформувалися 8 докторів та 38 кандидатів наук. Був одним із ініціаторів відродження в Україні Наукового товариства імені Тараса Шевченка та його дійсним членом, членом Президії Національного комітету з теоретичної і прикладної механіки та Європейського товариства механіків «Euromech».

За вагомі наукові здобутки та підготовку наукових кадрів він відзначений урядовими нагородами, йому присвоєно звання Заслуженого діяча науки України, він був лауреатом Державної премії України у галузі науки і техніки та премії М. М. Крилова НАН України.

Ярослав Йосипович продовжував працювати до останніх днів свого життя. Його життєвий шлях – взірець вірного і сумлінного служіння рідній землі та обраній справі. Друзі, колеги та учні Ярослава Йосиповича з глибокою вдячністю пам'ятатимуть його яскраву постать, яка спричинила значний вплив на розвиток української науки.

Назарчук З. Т., Самойленко А. М., Панасюк В. В., Юхновський І. Р., Бобало Ю. Я., Божидарник В. В., Вакарчук І. О., Голубець М. А., Купчинський О. А., Кушнір Р. М., Луковський І. О., Мриглод І. М., Павлюк М. І., Павлюк С. П., Туниця Ю. Ю., Чапля Є. Я., Ясній П. В., Андрейків О. Є., Гачкевич О. Р., Зарічний М. М., Зинюк О. Д., Каленюк П. І., Кіт Г. С., Костробій П. П., Пелих В. О., Попович В. С., Похмурський В. І., Пташник Б. Й., Савула Я. Г., Стасюк І. В.,Сулим Г. Т.